

Constance, samt af hans Søster, den gamle Frøken Søholm, der under Broderens Fraværelse var Husets egenlige Herskerinde.

Grossererens Kone levede ganske vist endnu men blev kun halvvejs regnet med til Familien. Som en fattig Slægtning, der spiste Naadsensbrød i Huset, havde hun sit faste Stæde inde i Spisestuen, hvor hun fik Lov at sidde ved et af Vinduerne med noget Strikketøj. Men naar der kom Visiter, blev hun puttet ind i et Soveværelse. Den forhenværende Grønhandlerske, der var syv Aar ældre end sin Mand, havde tidligt vist sig ganske uimodtagelig for selskabelig Politur, og Aarene havde ikke virket udviklende paa hendes Aandsevner i det hele taget. Hun sad ved sit Vindu med et sky Udtryk i Øjnene og spiste kun med ved Bordet, naar der ikke var Fremmede.

For Frøknerne Cecilie og Constance, hendes Døtre, var hun udelukkende deres Fars Kone. Og for Frøken Søholm var hun et Huskors, som det trods 30 Aars ihærdig Stræben endnu ikke var lykkedes hende at plage Livet af.

De to unge Damer var begge høje, slanke Skikkelser, der lignede deres Søster Fru Vilhelmine, saa Folk tidt tog fejl af dem paa Gaden. De gik ligesom hun meget elegant klædt og var den meste Tid af Dagen optaget af deres Garderobe og Frisyre.